

Professori Kari Hokkanen

Seinäjoen kaupungin tervehdys

Seinäjoki - Lakeuden Bryssel- seminaarissa

Frami 5.9.2008

Arv. seminaarin järjestäjät ja osanottajat, hyvät naiset ja herrat!

Esitän teille Seinäjoen kaupungin kunnioittavan tervehdyksen, jonka lopussa on miellyttävä kutsu.

Jos joku oudoksuu, miksi kaupunkia edustan tässä minä, kerron sen heti. Joku saattaisi jopa olettaa, että se liittyisi jotenkin jo pari vuotta kantamaani satraapin arvoon tai muuten olisi vahvistus niille väitteille ja vihjailuille, joita pääkaupunkimediassa on esiintynyt Seinäjoella harjoittamastani vallankäytöstä.

Ei suinkaan. Kysymys on kansanvallan syvimmästä ilmentymästä.

Kaupunkimme se ykkösketju, josta tavallisesti näiden tilaisuuksien isännät tulevat – valtuuston ja hallituksen puheenjohtajisto, kaupunginjohtaja ja sellaiset – on parhaillaan laatimassa kaupungin tämän vuoden tärkeintä asiakirjaa eli ensi vuoden tulo- ja menoarviota pian 55 000 asukkaan kaupungiksi kasvavalle uudelle Seinäjoelle. Koska tilaisuus pidetään Wienissä, kenellekään ei ole tullut edes estettä siihen osallistua.

Niinpä sitten kaupunkia edustavatkin täällä tänään ne, joiden käsissä kunnallinen demokratia viime kädessä vaalien välillä lepää eli valtuustoryhmät. Minä käytän puhetta niistä suurimman, keskustan ryhmän puolesta, mutta myös muut isot ovat edustettuina: toiseksi suurinta eli kokoomuksen ryhmää edustaa toimitusjohtaja Jyrki Mäkynen ja kolmanneksi suurinta, sos.-dem.-ryhmää valtiopäiväneuvos Markus Aaltonen.

Niin, seminaarinne on ollut ideana nimeään myöten nerokas ja toteutuksena onnistunut.

Pari sanaa siitä, mitä tarkoitan idean nerokkuudella.

Runsas vuosikymmen sitten ilmestyi Helsingin Sanomissa kokosivun reportaasi Etelä-Pohjanmaasta otsikolla "Auringonlaskun maakunta". Näinä vuosina tuota kirjoitusta ja varsinkin sen otsikkoa on muisteltu tavattoman usein. Kun aikanaan kirjoitetaan Seinäjoen ja maakunnan historiaa viimeisistä vuosista, tuota kirjoitusta tullaan varmasti sielläkin käsittelemään. Se kuuluu siihen lehtikirjoitusten raskaaseen sarjaan, joka on vaikuttanut historian kulkuun. Ei ehkä ihan samassa sarjassa kuin Emile Zolan "Minä syytän", mutta tämän kaupungin historiassa suhteessa yhtä paljon. Tuskin erehdyn, kun julkisesti epäilen jutun äidiksi silloista päätoimittajaa, Heleena Savelaa, joka nyt on täällä ihan toisessa roolissa, opporikkaan Säätiön rahainvartijana, johon kaikki katselevat anovasti.

Tuosta kirjoituksesta kannattaa ihan oikeasti olla kiitollinen. Ensinnäkin Hesari antoi mahdollisuuden vastata yksipuoliseen, liioittelevaan ja vahvasti provosoivaan juttuunsa jo seuraavassa viikonvaihteessa, yhtä suurella ja likimain yhtä paljon toiseen puoleen liioittelevalla jutulla, jonka puhujana minulla oli kunnia olla. Toiseksi: tuo juttu todellakin herätti Seinäjokea ja maakuntaa. Siinä nimittäin oli ydin totta.

Etelä-Pohjanmaa oli todellisessa vaarassa vajota auringonlaskun puolueeksi. EU-jäsenyys iski tätä maakuntaa suhteessa rajummin kuin yhtäkään toista, sekä henkisesti että aineellisesti. Edellisellä tarkoitan sitä katkeruutta, jota vahvasti itsenäisyystahtoisessa maakunnassa tunnettiin, kun kansallista suvereniteettia luovutettiin niin kovin paljon maan rajojen ulkopuolelle ja jälkimmäisellä sitä, että elinkeinorakenteestamme johtuen konkreettiset tulonmenetykset olivat maakunnassamme suhteellisesti suuremmat kuin missään muualla. Täällä todellakin tunnettiin EU:n tuottamat ongelmat, kun taas mahdollisuuksia, varsinkaan toteutuneita, oli nähty kovin paljon vähemmän.

Siitä shokista kuitenkin lähdettiin toipumaan. Tietynlainen käännekohta oli tuo Helsingin Sanomien herjakirjoitus.

Siitä alkoi voimallinen nousu. Seinäjoen johdolla maakunta on saatu vauhtiin, jota monet aiheellisesti kadehtivat. Seinäjoki rakentaa tällä hetkellä asuntoja henkeä kohti enemmän kuin mikään toinen kaupunki, ja se on ehkä relevantein kehityksen mittari. Seinäjoella on ympärillään maan kuudenneksi suurin markkina-alue. Kaupunkiseutumme asukasmäärä on jo yli 100 000. Seinäjoki nousee vuodenvaihteessa runsaalla 55 000:llaan Vaasan sarjaan. Keskuksena se on jo pitkään ollut paljonkin ylempänä ja etenkin kasvuvauhdiltaan paljon edellä Olemme vahva yliopistokaupunki, joka tuottaa koko ajan uutta tietoa. Logistiikka pelaa: saavutettavuutemme on erinomainen, katselemme Tampereelle, Helsinkiin ja Pietariin, mutta emme unohda tärkeää satamaamme Vaasaa ja kaikkea mikä sen takaa avautuu, Brysseliäkään Yritystemme kasvun tärkein jarru on työvoimapula – se on tavallaan hieno asia, koska meillä on potentiaalia vieläkin vahvemmalle kasvuille. Tarvitsemme lisää houkuttelevuutta, viehätysvoimaa, jonka tulisi tehotua muihinkin kuin eteläpohjalaisiin, myös mahdollisimman moneen maan rajojen ulkopuolella.

Ja sitähan saadaan, kun yhdessä kerromme, kuinka hyviä, fiksuja ja filmaattisia ovat eteläpohjalaiset varsinkin maakunnan pääkaupungissa. Olemme todellakin hyviä leveällä rintamalla: paitsi maan osaavimpina teurastajina, lihanjalostajina ja vointekijöinä, myös korkea- ja populaarikulttuurin luojina, Aalosta Yli-Mäyryyn, Duudsoneista Elonkerjuulle ja Rehupiikleselle.

Siinä korvaamaton apu on teistä täällä, sekä ne, joiden juuret ovat täällä että te, jotka muuten ymmärrätte arvomme isänmaalle ja Euroopalle. Meillä on täällä niin uskomattoman paljon ylivoimatekijöitä, että jos meitä olisi miljoonia, maailma olisi paljon parempi.

Tämä seminaari oli nerokas oivallus, nimenomaan nimeltään. Voisiko oikeastaan tämän maakunnan keskusta provosoivemmin herjata kuin vertaamalla sitä Brysseliin, tuohon tunkkaisen byrokratian juonittelukeskukseen, josta virtaa kahlehtivia ja vääristäviä direktiivejä oikeaa työtä tekevien ihmisten ja yritysten riesaksi, joka on ideoiden hautaamo eikä hautomo.

Toki Brysselissäkin uhotaan, mutta eiväthän sanat siellä merkitse sitä, mitä niillä ollaan sanovinaan, toisin kuin Etelä-Pohjanmaalla, jossa itsekehuun ollaan uskovinaan sataprosenttisesti. Ja sellainen usko vie maakunnan läpi harmaata kiveäkin kovemman, EU:n muurien.

Totta kai tämänkin tilaisuuden järjestäjät tietävät, että oikeampaa olisi ollut verrata Seinäjokea luovuutensa puolesta New Yorkiin tai taloutensa dynaamisuuden puolesta Shanghaihin. Mutta ymmärrän, että tavoitteena olikin provosoida. Siitähan näillä lakeuksilla tykätään.

Tämän hienon seminaarin tärkeimpänä antina pidän sen vakuuttamista, että EU:n kanssa voi hyvin elää ja siitä hyötyä, vaikka ei sitä rakastaisi eikä vaivautuisi sellaista näyttelemäänkään.

Tässäpä värkkejä siihen keskusteluun, joka viriää toivottavasti maittavien antimien ääressä, jotka Seinäjoen veronmaksajat kustantavat - ja jos olisivat olleet seminaaria kuuntelemassa, tietäisivät että kannatti.

Vielä kerran, kiitos kaupungin puolesta!